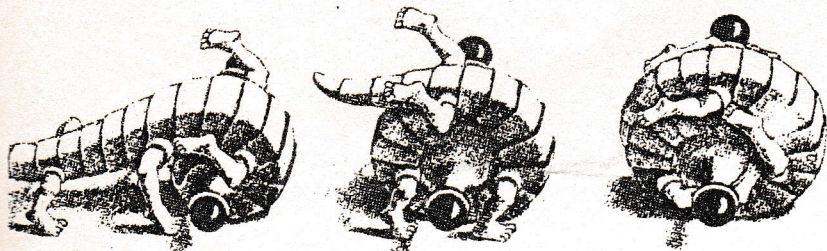

"Πέθανε όσες φορές θέλεις. Όσες πιο πολλές φορές πεθάνεις τόσες πιο πολλές φορές θα ξαναγεννηθείς. Πριν από λίγο είδα ένα χέρι που αγάπησε τόσο πολύ το ροζ συνθετικό γυαλιστερό ύφασμα και το 'πιασε τόσο σφιχτά που δεν μπορούσε να φύγει. Ηθελε βλέπεις να πάει κι' αλλού. Κράτησε σφιχτά και το ψυγείο, αγάπησε και τη

διαφήμιση, μίλαγε γι' ανάγκες απ' το τηλέφωνο και στο βάθος είδα ένα όμοιο χέρι κρατούσε στο χέρι ένα μάτσο κλειδιά. Αυτά τα δύο χέρια τα είδα πίσω από ένα γερό αλλά διάφανο τοίχο. Πέθανε και θα ξαναγεννηθείς. Αυτό που θα έρθει θα' ναι πραγματικά πιο δυνατό. Εκείνο το ταλαιπωρο χέρι, αρνήται να πεθάνει έστω και για μια φορά. Νοιώθει βλέπεις μοναδικό".

Το φύλλο τα'πε αυτά και μαράθηκε και μαζί του έλοιωσε το χέρι κι έμεινε μόνο ένα υγρό καφέ, σα χόμα, που άρχισε ν' απλώνει, ν' απλώνει, ν' απλώνει...

ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΜΟΝΟΠΡΑΚΤΟ

(συνέχεια από τη σελίδα 21)

άλλο Α.Τ. δύο στενά παρακάτω. Εκεί γίνονται τα ίδια και καλύτερα. Κατά τις 8.00 σταδιακά τα CRS αποθούν τους διαδηλωτές και αρχίζουν να τους επιτίθενται. Το πανηγύρι έχει πια αρχίσει. Μολότωφ φτιάχνονται και πετιούνται, βιτρίνες σπάζονται και εμπορεύματα απαλλοτριώνονται. Οι συγκρούσεις κρατάνε μέχρι τις 2.00 σε όλο το 18ο διαμέρισμα και τα περίχωρα. Τις 2 επόμενες μέρες οι συγκρούσεις συνεχίζονται καθώς ο κόσμος που έχει μάθει τι έγινε πηγαίνει αυθόρμητα από το απόγευμα προς την περιοχή, παρόλο που αστυνομοκρατείται από μπάτσους, ΜΑΤ και ασφαλήτες. Επιβάλλεται κατάσταση έκτακτης ανάγκης σε όλο το 18ο που έχει όλα τα γνωρίσματα στρατιωτικού νόμου (απαγορεύεται να κυκλοφορούν πάνω από τρία άτομα μαζί).

Την Παρασκευή το βράδυ ανακοινώνεται βαριά ποινή στο δολοφόνο μπάτσο. Το Σάββατο είχε καλεστεί συγκέντρωση στις 3.00 στο Chateau Rousseau, που μετά την καταδίκη αναιρείται και ταυτόχρονα απαγορεύεται από τον Πασκουά (υπουργό Δημοσίας Τάξης). Παρόλ' αυτά πάνω από 1000 άτομα συρρέουν προς τα κει και συγκρούονται με τις δυνάμεις καταστολής. Το Παρίσι θα γνωρίσει άλλη μια μέρα σύγκρουσης και αντίστασης. Οπως λένε στην προκήρυξη τους οι σύντροφοι του περιοδικού Apache: "Οι νέοι που επιτέθηκαν στους μπάτσους στο 18ο και στα περίχωρα κατάλαβαν καλά πως δεν μπορούν να στηριχτούν σε κανένα θεσμό για να τους υπερασπιστεί κι ότι ο αγώνας γίνεται μόνο στους δρόμους. Είναι γι' αυτό ΠΟΥ ΕΠΙΤΕΘΗΚΑΝ ΣΤΑ ΣΚΥΛΙΑ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ ΚΑΙ ΣΤΙΣ ΒΙΤΡΙΝΕΣ-ΣΥΜΒΟΛΑ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΟΣ. ΑΥΤΟΙ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΕΧΘΡΟΙ ΤΟΥΣ. ΚΑΙ ΟΙ ΔΙΚΟΙ ΜΑΣ ΕΠΙΣΗΣ".

Σημείωση: Από τα επεισόδια έχουν συλληφθεί γύρω στα 70 άτομα (5 με 6 είναι ακόμη προφυλακισμένοι) που θα περάσουν από δίκη με βαριές κατηγορίες. Πολλοί απ' αυτούς έχουν υποβάλει μηνύσεις στους μπάτσους γι' αντιπερισπασμό.

HOMO UNIVERSALIS

Anti Racist Action

Απόσπασμα της συνέντευξης που έδωσε ο Kieran, μέλος της Anti Racist Action, στο Profane Existance.

Kieran: Πιστεύω πως ο ρατσισμός είναι το βασικό στοιχείο που διαφοροποιεί τη δομή του συστήματος της Αμερικής από τον υπόλοιπο κόσμο. Αυτό που διατηρεί το σύστημα είναι η υπεροχή των λευκών. Ξεκινώντας από την αρχή με τους πρώτους σκλάβους στις αποικίες, υπήρχαν λευκοί και Αφρικάνοι. Ο ρατσισμός δεν υπήρχε με τη μορφή που υφίσταται σήμερα. Οι άποικοι γαιοκτήμονες δημιούργησαν την ιδεολογία της λευκής ανωτερότητας. Οι άνθρωποι δεν είναι γεννημένοι ρατσιστές. Τον

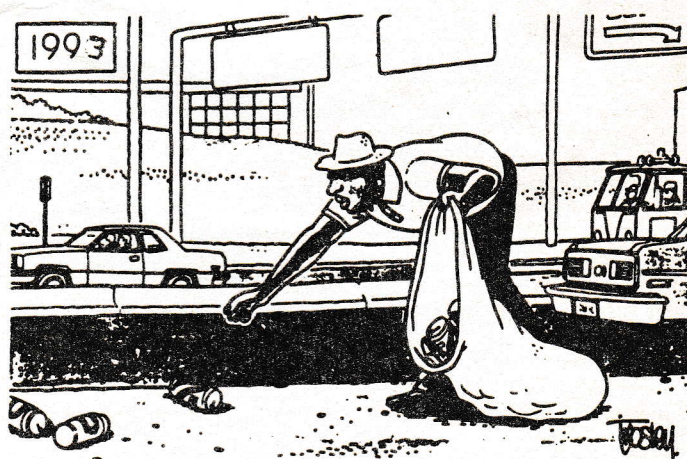
τάξη ότι το συμφέρον της δεν είναι με τα λευκά αφεντικά αλλά με τους μαύρους εργάτες. Η κύρια δουλειά μας είναι να πείσουμε τους μαύρους να γίνουν αναρχικοί και τους λευκούς αντιρατσιστές.

Chris: Αντιρατσιστές - αναρχικοί... Νομίζω ότι είναι παράξενο για την Αμερικάνικη λευκή μεσαία τάξη. Ο κόσμος έχει διδαχθεί να φοβάται τους μαύρους και την κοινότητά τους. Τα Μ.Μ.Ε. μιλούν συνέχεια για εγκλήματα, φόνους, κλοπές. Μένω σε μία γειτονιά μαύρων κι' όταν οι άνθρωποι το μαθαίνουν λένε "άσχημη γειτονιά". Μα δεν είναι άσχημη γειτονιά, απλώς είναι μια γειτονιά στην οποία ο κόσμος προσπαθεί να επιβιώσει, και βρίσκεται εκεί που οι κυβερνήσεις και το σύστημα απομονώνει όποιον δεν γουστάρει. Πως μπορούμε να σταματήσουμε αυτό το είδος του εσωτερικού ρατσισμού;

Kieran: Η προπαγάνδα είναι δυνατή. Ο τρόπος που κρίνεται μία γειτονιά ως καλή ή άσχημη είναι από το

δημιούργησαν για να διαχωρίσουν τους λευκούς από του μαύρους σκλάβους. Αυτό που οι άποικοι έκαναν ήταν να δώσουν προνόμια στους λευκούς, όπως περισσότερη τροφή και την διοίκηση των μαύρων. Αυτό συμβαίνει και στην κοινωνία: Οι λευκοί φιλούν τον κόλλο της κυρίαρχης τάξης και πληρώνονται γι' αυτό. Οι λευκοί φιλούν τον κόλλο του συστήματος αντί να ενωθούν με τους μαύρους. Οι μαύροι έχουν κάψει συνοικίες σε κάθε πόλη αυτής της γαμημένης χώρας και με τους πιο πολλούς από αυτούς μπορεί κανείς να συζητήσει για το μίσος απέναντι στους μπάτσους ή τη δουλειά και φυσικά οι μαύροι συμφωνούν εντελώς μαζί μας. Πρέπει να πείσουμε την λευκή εργατική

πόσοι μαύροι υπάρχουν εκεί. Νομίζω ότι κάτι που θα έπρεπε να αφορά κάθε λευκό που ανήκει στο ριζοσπαστικό χώρο είναι η γνώση του απελευθερωτικού κινήματος των μαύρων. Είναι ένα κίνημα που σε κάνει να εκτιμάς τον αγώνα τους. Αυτό ίσως σπάσει κάποτε την προπαγάνδα που τα Μ.Μ.Ε. μας ταΐζουν.

Το κίνημα άρχισε στο Νότο στη δεκαετία το '50 και του '60. Είχε όλες αυτές τις περιέργες επιρροές από το χριστιανισμό και τον ειρηνισμό, αλλά αυτό ήταν που κράτησε την τεράστια μάζα των μαύρων στις εκκλησίες. Είχε επίσης δημοκρατικές επιρροές και από εργάτες ή

αναρχικούς. Τα M.M.E. στην Αμερική δείχνουν τον M.L. King αλλά όχι τον κόσμο που στις συγκεντρώσεις του σόβιαζε: "δεν είμαστε πια ειρηνιστές", "χρειαζόμαστε όπλα". Υπήρχαν τεράστια δημοκρατικά κινήματα και εκατομμύρια άνθρωποι βρέθηκαν στην παρανομία επειδή παραβίαζαν το νόμο σκόπιμα. Όταν σκοτώθηκε ο M.L. King, εξελίσσονταν μάχες σε 160 πόλεις. Πολιτικές μάχες.

Σαν αναρχικοί δεν έχουμε λόγο ούτε ανάλυση για το απελευθερωτικό κίνημα των μαύρων και είναι αληθινά επιζήμιο για μας γιατί αυτό το τεράστιο κίνημα ήταν που δημιούργησε τη δεκαετία του '60 τις οργανώσεις των μαύρων σ' όλη τη χώρα. Οι μαύροι αγωνιστές μπορούσαν να κρύβονταν από σπίτι σε σπίτι για ασφάλεια, πράγμα

που δεν μπορεί να συμβεί με τους λευκούς ριζοσπάστες γιατί δεν έχουν την υποστήριξη της βίας.

Joel: Τι γίνεται με τις άλλες φυλές;

Kieran: Στην Μινεάπολη υπάρχει το A.I.M. (American Indian Movement).

Chris: Ήταν το αντίστοιχο των Μαύρων Πάνθηρων αρχικά;

Kieran: Είχαν πολλές ομοιότητες. Υπάρχει και η αντιεξουσιαστική άποψη στην Αυτόχθονη Αμερικάνικη κοινότητα όπως αυτή του Leonard Πίπες. Δεν ξέρω αν γνωρίζεις για το FREEDOM NOW. Οι αφίσσες τους έλεγαν: "Δες την πραγματικότητα: υπάρχουν πολιτικοί κρατούμενοι στην Αμερική". Το FREEDOM NOW απαρτιζόταν από υπερασπιστές του Ινδιάνικου έθνους και λευκούς αντι-ιμπεριαλιστές κομμουνιστές και δεν αναγνώριζαν τους αναρχικούς φυλακισμένους όπως το

Larry Giddings και άλλους. Ο Leonard Peltier είπε: "αν δεν τους αναγνωρίσετε δεν μπορείτε να χρησιμοποιείτε τ' όνομά μου". Ο Leonard Peltier ήταν ο πιο γνωστός πολιτικός κρατούμενος και όταν φυλακίστηκε οι πρώτοι που τον υποστήριζαν ήταν οι αντιεξουσιαστές και οι αναρχικοί.

Νομίζω πως είναι πραγματικά σημαντικό να συνεχίσουμε να μαθαίνουμε απ' αυτό τον αγώνα. Πρέπει να αναγνωρίσουμε το απελευθερωτικό κίνημα των μαύρων σαν το κλειδί για τον αγώνα στην Αμερική. Ήταν αυτό το κίνημα που δημιούργησε τη σπίθα για το αντιπολεμικό και το γυναικείο κίνημα στη χώρα. Σε κάθε κίνημα το πιο ριζοσπαστικό κομμάτι ήταν οι μαύροι. Στους εργατικούς αγώνες και σ' αυτούς των γυναικών οι μαύροι ήταν αυτοί που τράβηξαν την κατάσταση μακρύτερα.

Joel: Η A.R.A. είναι επαναστατική οργάνωση;

Kieran: Νομίζω πως καλό είναι να μη βάζουμε ταμπέλα στην A.R.A., γιατί πολλοί άνθρωποι που μισούν το ρατσισμό δεν ξέρουν τι γίνεται με την επανάσταση. Πιστεύω ότι οι περισσότεροι στην A.R.A. είναι επαναστάτες κι' ελπίζω αυτό να συνεχιστεί.

Chris: Πως αντιμετωπίζετε τους καινούριους στην A.R.A.; Πως τους εμπιστεύεστε όταν θα μπορούσαν να είναι χαφιέδες;

Kieran: Όταν ένας λευκός θέλει να εισχωρήσει πάντα σκέφτομαι "Ποιος είναι αυτός;". Πάντα συμπληρώνει κάτι σαν έντυπο με διεύθυνση δουλειάς και σπιτιού, όχι για να ρωτήσουμε εμείς το αφεντικό του αν είναι καλός άνθρωπος, αλλά για να επιβεβαιώσουμε ότι είναι το πρόσωπο που ισχυρίζεται. Αυτό γίνεται κυρίως στο St Paul (γειτονιά με μεγάλο αριθμό ρατσιστών).

Joel: Βλέπεις κάποια διέξοδο, κάποια ευκαιρία για να γίνουν οι αναρχικοί μαζικό κίνημα;

Kieran: Ναι! Πιστεύω ότι υπάρχει ένας αριθμός μαζικών αναρχικών κινήματων που θα μπορούσαν να έχουν μία μεγάλη παρουσία. Στο Twin Cities οι αναρχικοί έχουν αναμιχθεί στο αντιφασιστικό και αντιρατσιστικό κίνημα μέσω της A.R.A. και άλλων. Νομίζω ότι υπάρχει η δυνατότητα για τους αναρχικούς να έχουν μία μαζική επιρροή στο ριζοσπαστικό γυναικείο κίνημα και στο κίνημα για το δικαίωμα στην έκτρωση, στους ομοφυλόφιλους, στους οικολόγους και στους αντι-ιμπεριαλιστές. Αν ακόμα και πέντε άνθρωποι καθήσουν και πούνε "θα μπορούμε σ' αυτό το κίνημα και θα δουλέψουμε" πιστεύω ότι υπάρχει η δυνατότητα παρέμβασης.

